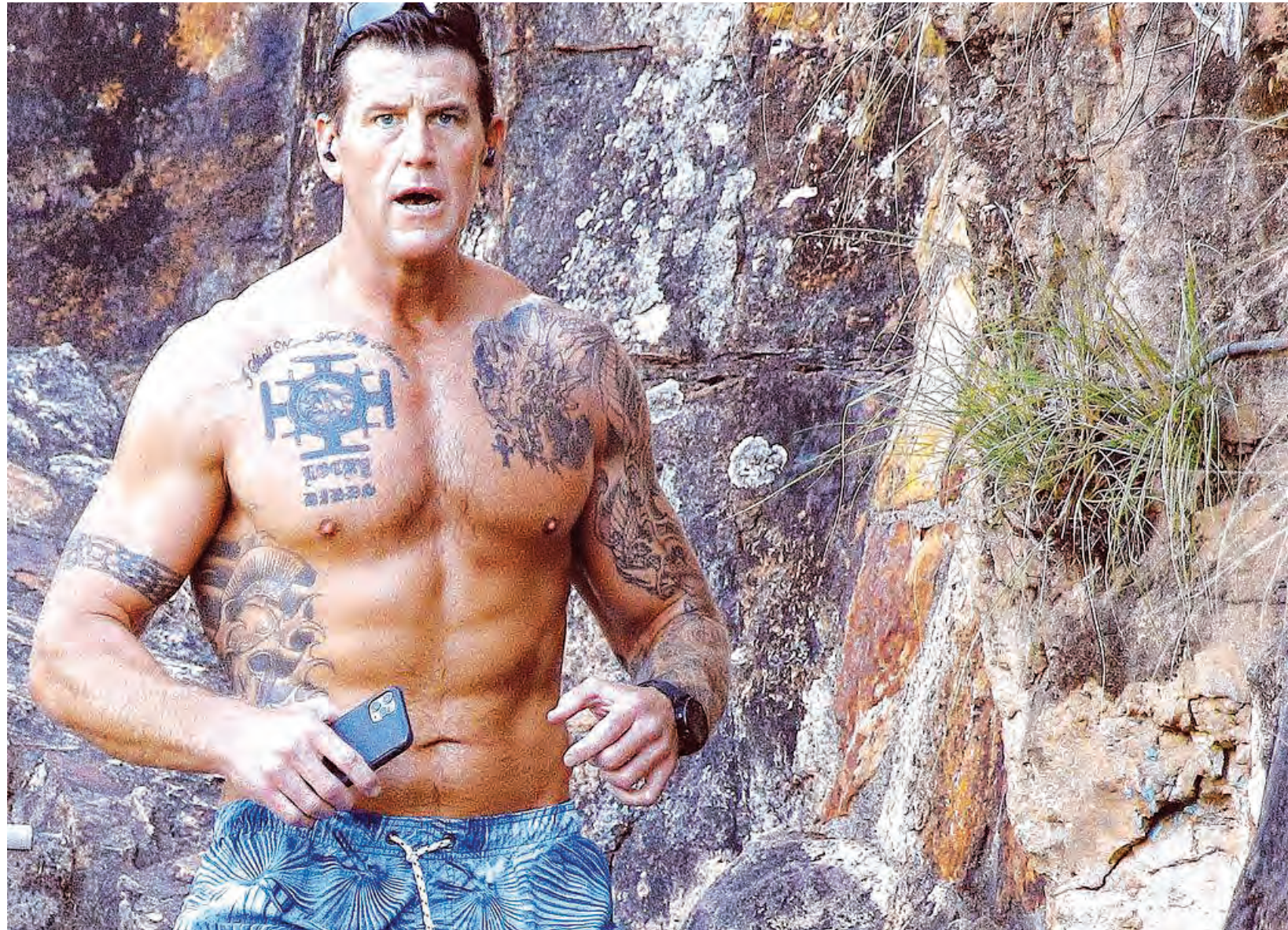

Το αδίκημα της ύβρεως

Γράφει ο Σπύρος Παπαστεφάνου

Ο δικαστής του Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου της Αυστραλίας, Antony Besanko, έκρινε μετά από μία δίκη που διήρκεσε σχεδόν 6 ολόκληρα χρόνια, ότι ο Ben Roberts-Smith VC, σκότωσε άοπλους πολίτες

Το εθνικό αφήγημα κάθε χώρας έχει ανάγκη από ήρωες.

Η περίπτωση της Καλλίπολης είναι χαρακτηριστική. Η επώδυνη ήττα των Αυστραλών στο πεδίο της μάχης ενέπνευσε θάρρος, αυταπάρνηση και αυτοθυσία στις επόμενες γενιές.

Το ιερό καθήκον του Αυστραλού στρατιώτη ήταν να πολεμά σε κάθε σημείο της γης για τα ίδια ιδανικά.

Τι γίνεται όμως όταν κάποιος από τους στρατιώτες - εντολοδόχους αυτής της αποστολής διαπράττει το αδίκημα της ύβρεως; Η ύβρις ήταν βασική έννοια στην κοσμοθεωρία των αρχαίων Ελλήνων. Εκδηλωνόταν όταν κάποιος υπερεκτιμώντας τις ικανότητες και την δύναμή του (σωματική ή κυρίως πολιτική, στρατιωτική και οικονομική) συμπεριφερόταν με βίαιο, προσβλητικό και αλαζονικό τρόπο απέναντι στους άλλους.

Η αλαζονική αυτή στάση, αποτελούσε για τον αρχαίο ελληνικό κόσμο παραβίαση της ηθικής τάξης και απόπειρα ανατροπής της κοινωνικής ισορροπίας.

Για αυτό τον λόγο, πίστευαν, ότι τελικά οδηγούσε στην πτώση και καταστροφή του υβριστή.

Η αλληλουχία των συνεπειών της ύβρεως: Ύβρις- Άτις-Νέμεσις-Τίσις. Γιατί τα λέω αυτά.

Διότι ο πιο παρασημοφορημένος εν ζωή στρατιώτης του Αυστραλιανού στρατού, Ben Roberts-Smith, φαίνεται να υπέπεσε στο αδίκημα της ύβρεως, επιβεβαιώνοντας για μία ακόμη φορά ότι δεν είσαι πάντα αυτό που φαίνεσαι.

Ο δικαστής του Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου της Αυστραλίας, Antony Besanko, έκρινε μετά από μία δίκη που διήρκεσε σχεδόν 6 ολόκληρα χρόνια, ότι ο Ben Roberts-Smith VC, σκότωσε άοπλους πολίτες κατά την διάρκεια της θητείας του ως μέλος του SAS στην χώρα του Αφγανιστάν.

Από την στιγμή που ο Ben Roberts-Smith, κατέθεσε αγωγή για συκοφαντική δυσφήμιση εναντίον των δημοσιογράφων του ομίλου Nine, όλοι κατάλαβαν ότι δεν επρόκειτο για μία οποιαδήποτε δικαστική διαμάχη με σκοπό την αποκατάσταση της υστεροφημίας του.

Αν κρίνουμε από τα νομικά επιτελεία των δύο πλευρών, συνειδητοποιούμε ότι θα μπορούσε χωρίς κανένα ίχνος υπερβολής να διεκδικήσει επάξια το τίτλο της δίκης του αιώνα.

Μία δίκη που τα είχε όλα.

Έντονους διαλόγους μεταξύ εναγομένων και εναγόντων, υπόνοιες για βρώμικες τακτικές, κατηγορίες για κρυφές συμφωνίες και προσπάθεια εκφοβισμού και χειραγώγησης σημαντικών μαρτύρων μέσω άρθρων που δημοσιεύτηκαν στις εφημερίδες του Ομίλου Nine.

Αναφέρθηκαν στην περίπτωση του αδικήματος της ύβρεως.

Πιθανότατα ο θηριώδης Ben Roberts-Smith πίστεψε την στιγμή που (όπως αναφέρουν αυτόπτες μάρτυρες) έσπρωχνε βίαια τον άτυχο Αφγανό σε ένα γκρεμό, δίνοντας στην συνέχεια διαταγή σε κατώτερο του να τον αποτελειώσει, ότι ήταν παντοδύναμος (Ύβρις).

Άλλωστε ο άγραφος νόμος της omerta μεταξύ συναδέλφων θα τον κάλυπτε.

Όταν οι πρώτες φήμες της βίαιης συμπεριφοράς του έγιναν άρθρα καταγγελίας, βασιζόμενα σε διασταυρωμένα στοιχεία δημοσιογραφικής έρευνας, ο αποδέκτης του Σταυρού Ανδρείας της Βικτώριας υπέπεσε λόγω αλαζονείας σε δεύτερο ατόπημα.

Υπέβαλε μήνυση για συκοφαντική δυσφήμιση, οδηγώντας την υπόθεση σε μία δικαστική διαμάχη με τεράστια έξοδα (με την συνδρομή του εργοδότη του, μεγιστάνων των μέσων ενημέρωσης του Channel Seven) θεωρώντας δεδομένο ότι θα αθωωθεί (Άτις).

Τα πράγματα εν τούτοις δεν εξελίχθηκαν όπως θα ήθελε, κάτι που μπορεί να του κοστίζει ακόμη και την καταδίκη σε πολυετή φυλάκιση για το αδίκημα της δολοφονίας. (Νέμεσις και τελικά Τίσις).

Ηθικό δίδαγμα: Πραγματικοί ήρωες ήταν τόσο οι δημοσιογράφοι που έφεραν το θέμα στην επιφάνεια, όσο και οι στρατιώτες, συνάδελφοι του πρωταγωνιστή, που δήλωσαν ενόρκως ότι είδαν να εξελίσσονται καταστάσεις μπροστά στα μάτια τους που τις έκριναν απαράδεκτες και μη συμβατές με τις αρχές τους.

Την Δευτέρα δόθηκε στην δημοσιότητα η ετυμολογία του δικαστή Anthony Besanko, 736 σελίδων, όπου φωτίζονται και άλλες σκοτεινές πτυχές της υπόθεσης. Όπως και να έχει, η υπόθεση εξελίσσεται σε μία γροθιά στο μαλακό υπογάστριο της Αυστραλίας και της αποστολής της ως θεματοφύλακας του δίκαιου των λαών.